

Wniosek.

Tegoroczna klęska powodzi dotknęła najsrożej powiat Żywiecki przy drogach gminnych i powiatowych, bo woda zgarnęła 121 mostów, zerwała tarasy i tamy przybrzeżne i w wielu miejscach drogę z fundamentem doszczętnie zniszczyła.

Jak sprawozdanie Wydziału krajowego przedstawia, że potrzeby niezbędne na naprawę dróg i mostów w tym powiecie są o kilka razy większe niż w innych powiatach i wynoszą 206.000 koron, a zważywszy, że komunikacja bez wydatniejszej pomocy niebędzie tu otwarta, bo Wydział powiatowy na naprawę dróg zniszczonych powodzią w roku 1902 poniósł wielkie wydatki, a funduszami temi, któremi rozporządza ani $\frac{1}{10}$ części tego odbudować w stanie nie jest, co ostatnia powódź zniszczyła.

Wysoki Sejm raczy zatem uchwalić:

„Powiatowi Żywieckiemu na budowę zerwanych powodzią dróg i mostów powiatowych i gminnych przyznaje się z funduszu zapomogowego bezzwrotne wsparcie w kwocie 35.000 koron“.

Lwów, dnia 15. września 1903.

Wnioskodawca:

Szwed w. r.

Skolyszewski, Wilczkiewicz, Krementowski, Gorayski, Maiss, Muszkiewicz, Staruch, Potoczek, Kramarczyk, Łazarski, Barabasz, Krempa, Bojko, Stojalowski, Bohaczewski.

